

17de Ijsberentocht

13 februari 2011

Martinique, Wilfried, Pol, Robby,
Wim, Marc, Guido, Ferre

Acht leden stonden zondag paraat voor de klassieke wintertocht van Niel, over Nete en Ruppel vanuit Lier. De tijd dat deze tocht zijn startplaats op Sint-Annastrand kende, zal wel definitief tot het verleden behoren.

De verstrengde reglementering nekt veel initiatief of eist supplementaire inspanningen van de inrichters en die hebben het al moeilijk.

We verkiezen uiteraard een tochtje op de Schelde boven Nete en Ruppel. Maar beide rivieren kunnen mij nog altijd boeien en mijn zondagsrust verstoren.

In het clubhuis van de Koninklijke Lierse Kanoclub hadden we veel tijd om een zondagsbrunch te houden, terwijl onze arme chauffeurs van dienst, zich vanuit Lier naar Niel reppen en terug. Dit jaar installeerden we ons in de feestzaal, een tafeltje in alle rust, weg van het tooggewoel.

De start van deze tocht blijft een kluwen van mensen, die in- en uitstappen, sleuren met boten, wachtend op elkaar, om over dezelfde treden uit de clubvijver, over de dijk en langs hetzelfde laddertje de Nete te bereiken.

Een waar spektakel op de Lierse dijk.

En instappen is niet voor iedereen hetzelfde. De kwieke sportieveling is er in een mum van tijd vandoor. Oude knokige beentjes met een buikje en een verstijfd spierenbundeltje hebben het al wat moeilijker om hun kont op de juiste positie van het zitvlak te plaatsen.

Om maar te zwijgen hoe moeizaam een spatdek soms over die kuip wil.

Als een 8-koppige canadees moet bevolkt worden, kan je best de “zondag” boven halen. Maar toch, nemen we dit ongemak er elk jaar bij. Om uiteindelijk meestal bij de laatste ons bootje te laten proeven van het bruine Netewater en ons weg te laten drijven.

De stroming op de bochtige Nete zorgt voor de eerste ‘touch’. Onmiddellijk na de start is er al de samenvloeiing met de Kleine Nete, vervolgens de brug, daarna de monding van de Binnen Nete en iets later is er de Grote Nete.

Allemaal plaatsen met keerwaters, waar onachtzaamheid of onwetendheid je uit positie duwen en dan maar bijtrekken.

Dit jaar heb ik Pol, na de start, pas teruggezien als hij mijn kajak op het droge trok in Niel. De rest zwermde zowat rond de kano van Martinique & Wilfried. Dat dit duo aardig uit de voeten kan met het houten pronkstuk is intussen bekend. Marc, onze nieuwkomer ondervond dit snel. Gehandicapt door zijn lengte en gewicht in een clubboot, zonder voetsteun en een slecht zittende

rugsteun, werd het zwoegen. De kennersblik van Wilfried zorgde ervoor, dat Marc de aansluiting met de groep niet verloor.

Na de sluis in Duffel hadden Wim en Guido een gemeenschappelijk peddelslag gevonden, die hen uit het peloton katapulteerde. Zij werden steeds kleiner en af en toe verdwenen ze achter een bocht. Aan de brug van Duffel kriebelde het in mijn armen en ging op zoek naar het tweetal. Net voor de beruchte brug over de autostrade had ik hen te pakken en kon hen nog net waarschuwen voor de paddenstoeltjes onder de brug. Verschrikt door mijn uitleg, verloren ze meteen hun vertrouwd tempo, door onzekerheid?

Guido probeerde zijn kajak bij mij aan te pikken.

Wim verloor terrein, gegarandeerd voor de laatste maal !

Aan de samenvloeiing met de Ruppel keerde ik mijn kazak, en schoof terug de Nete op naar ons pelotonnetje. Marc was nog steeds in de buurt van Robby en de kano. Het kostte hem wel veel energie. Op de Ruppel, gaf hij zich even de tijd voor een deftige slok. De kano gleed steeds verder weg. Op eigen ritme en met af en toe een babbeltje gleden we samen naar Niel.

Ik vond het wel een prestatie, 24 km als eerste tocht, in geen optimale omstandigheden tegen een degelijk ritme. Met aangepast materiaal wordt het zweten om hem bij te houden. We zijn verwittigd!

Pol stond aangekleed en wel ons op te wachten.

Het brandweerpad bood weinig weerstand tegen verzamelde krachten.

De boten werden op de kar gebonden.

Het clublokaal zat reeds vol met "gekende gezichten".

De soep smaakte als weleer en daarna nog een bruintje om af te sluiten.

Een goede start voor een hopelijk uitstekend vaarseizoen.

ferre